

и гледатъ добръ какво е полезно за нась и какво е вредително; зная чи трѣба да ся повѣрявамы повече на просвѣщенныйтъ имъ опытъ отъ колкото на слѣното увлеченіе на нашата страсть; зная, най сестиѣ, чи буйната младость ны завлича твърдѣ често въ лоши пропасти. Казвамъ ти, сестро, всичко това за да тя избавя отъ трудътъ да ми кажешъ ты тѣз' нѣца. Съ една рѣчъ, любовъта ми не ще да чуе никаквъ съвѣтъ, и, моля ты ся, не ся наемай да ми правишъ ни увѣщанія ни бѣлѣжки.

Лалка.

Даль ли си, братко, думата си на онази, която любишъ?

Славчо.

Не; но азъ съмъ рѣшенъ вече; пакъ ты ся моля, не ся наемай да мя разубѣждавашъ.

Лалка.

Чи за толкозъ опачна ли мя зимашъ?

Славчо.

Не, сестро Лалке; но ты не си любила, ты не знаешъ, проче, какво сладко насилие има любовъта върху сърдцето, когато го завладѣе; ето защо азъ ся страхувамъ отъ мѫдростъта ти.

Лалка.

Уеъ! брате; по добръ да не говоримъ